

LA CITA

PAU VALLS

Dossier de premsa

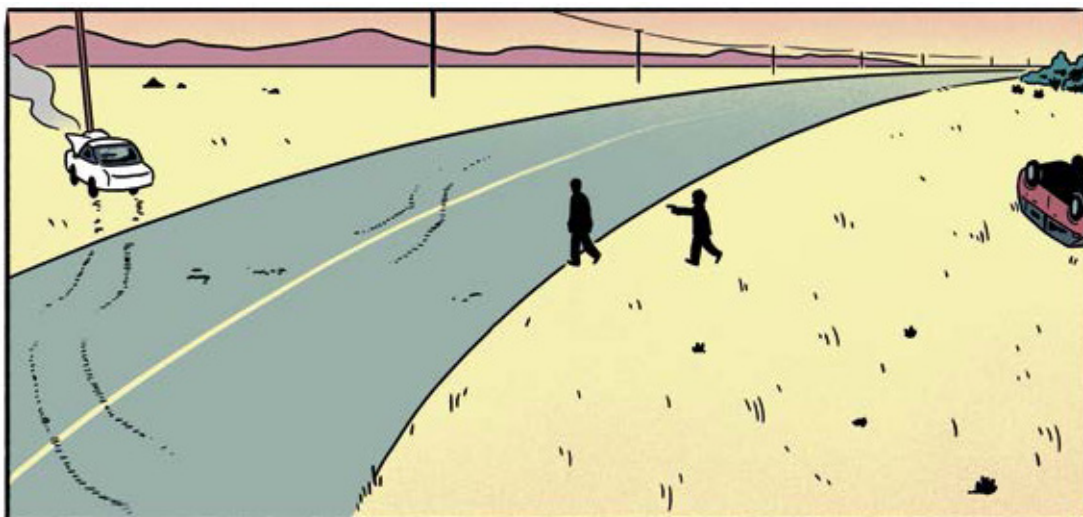

Sinopsi

Una comèdia negra amb girs inesperats que ens explica com les casualitats poden canviar del tot les nostres vides.

L'Hèctor és un conserge de mitjana edat amb poques habilitats socials i que encara viu amb la seva mare. En Víctor és el xofer d'un mafiós que el posa a prova amb un encàrrec complicat. Tots dos tenen una cita. El primer, amb una dona que ha trobat a internet però encara no ha vist mai; el segon ha de lliurar el cadàver que porta al maleter del cotxe en un punt concret d'una carretera perduda. Ambdós enfilen el camí en sentits oposats, però el destí fa que s'estampin. Afortunadament, surten il·lesos de l'accident, però els cotxes han quedat inservibles, així que en Víctor amenaça l'Hèctor a punta de pistola perquè l'ajudi a carregar el mort.

Una sèrie de peripècies ens duren a conèixer les vides passades d'aquests dos personatges, les seves misèries i les decisions que els han conduït fins al moment present. Són els accidents trobades fortuïtes o missatges del destí? Què haurien fet aquests dos homes si els seus cotxes no haguessin xocat? Amb un disseny netíssim i una disposició de pàgina clàssica, Valls sorprèn amb aquest debut de ritme trepidant i final obert.

L'autor

Pau Valls (Alcoi, 1985) és il·lustrador i dibuixant de còmics. Va estudiar il·lustració a l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Alcoi, i posteriorment es va graduar en Belles Arts a la Universitat Politècnica de València. Treballa per a diversos mitjans com Forbes i El País, així com per a editorials com Penguin Random House, Blackie Books o Sembra. Amb aquesta darrera, ha il·lustrat la coberta de *La muntanya* de Laia Asso i tot el llibre *Nosaltres, les muntanyes*, de Savanna Books. *La cita* serà el seu primer còmic.

Entrevista amb el autor

Com va sorgir la història de *La cita*?

La cita, quan encara no es deia *La cita*, va ser l'esborrany d'un guió escrit fa quasi deu anys. La idea era que dos personatges molt diferents entre sí es veien obligats a conviure. I aquesta convivència havia de generar comicitat.

El còmic té girs inesperats i salts temporals. Com vas plantejar-te la trama? Potser el cinema te alguna cosa a veure amb aquesta seqüenciació del còmic?

Al principi, *La cita* tenia una estructura linial, començava amb el xoc dels cotxes dels dos protagonistes i a partir d'aquí la història es desenvolupava fins a arribar a un final que encara no tenia clar. Però quan vaig decidir reprendre la història, vaig sentir la necessitat de saber una mica més dels dos personatges, de com havien arribat fins al fatídic moment de l'accident.

Així va ser com vaig pensar en les dues línies temporals, una que ens conta què passa a partir de l'encontre fortuït i l'altra que ens mostra com arriben fins a aquest moment. Aquests salts entre present i passat m'ajudaven a fer avançar la història. Ordenar els fets i decidir com mostrar-los al lector és una de les parts més divertides de la creació d'un còmic. I sí, la influència del cinema en la meva manera de narrar és innegable. He vist moltes més pel·lícules que llibres i còmics hauré llegit. Segurament, en el moment d'ideació d'una història o d'una estructura, estic més prop d'una pel·lícula que d'una novel·la.

Els teus referents gràfics del món del còmic podrien estar en algun lloc entre Daniel Clowes, Adrian Tomine o Michel Rabagliati. Venint de València, també és molt present la influència de la línia clara.

Aquests autors són grans referents, sobretot Daniel Clowes, probablement el meu dibuixant de còmics preferit. Hi ha una gran tradició de línia clara de còmic valencià amb autors com Micharmut, Daniel Torres o Mique Beltrán, que d'alguna manera m'han influenciat, però els meus referents estilístics venen d'altres llocs. Segurament, l'estil de línia clara m'ha vingut abans per l'animació que he vist de petit a la televisió que pels autors de còmic valencià. Més tard, entre l'adolescència i l'entrada a l'edat adulta, vaig descobrir el còmic independent i tant Daniel Clowes, com també Chris Ware o el noruec Jason, em van captivar.

***La cita* és el teu debut en còmic llarg al país. Què havies fet abans i què tens pensat fer després de *La cita*?**

La major part dels còmics que he fet abans de *La cita* són històries curtes per a diversos fanzines, però també he fet còmic per a públic infantil com a col·laborador de la revista valenciana *Camacuc*. El còmic més llarg que havia fet fins ara és *Bigfoot*, autoeditat en castellà i publicat en francès per l'editorial francesa *Radio as paper*. Els propers projectes que tinc en ment passen per un còmic infantil d'aventures i per reprendre el guió d'una història que vaig deixar a mitges per acabar *La cita*.

La premsa ha dit

«Hilarant, imaginatiu i increïblement divertit. És impossible no enamorar-se de l'univers de Pau Valls, poblat de perdedors tan patètics com entranyables envoltats en situacions rocambolesques i truculentes. Un dels millors historietistes de la seva generació.»

César Sebastián

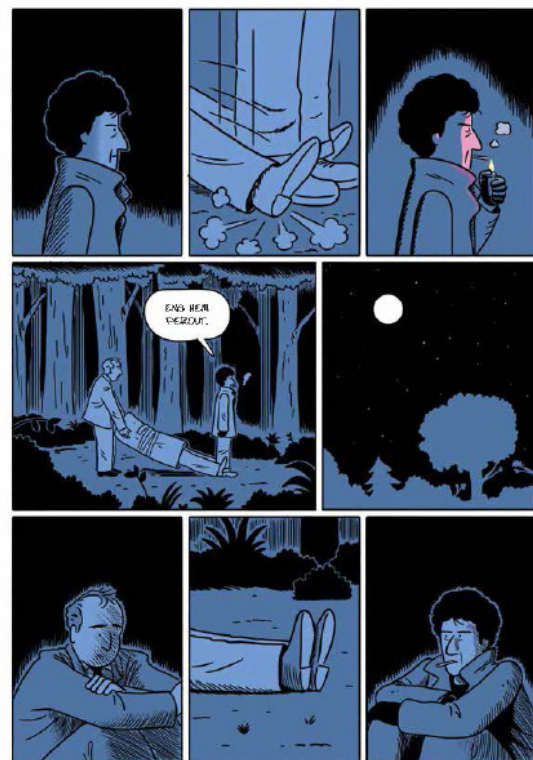
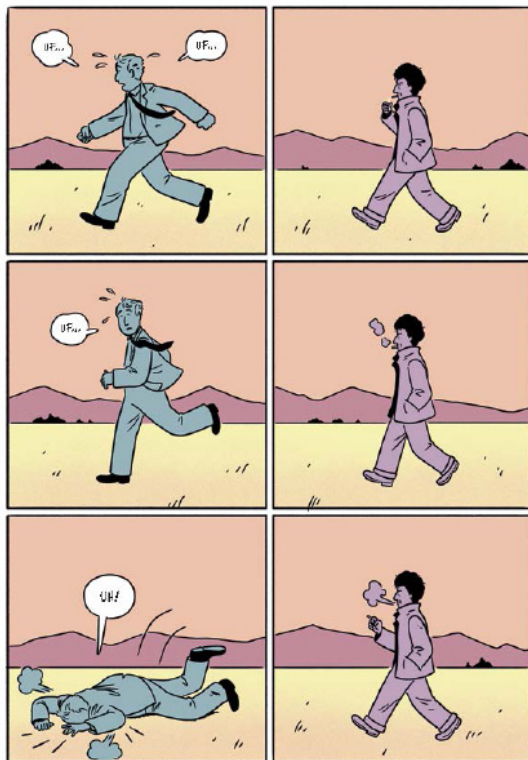
«Com en una pel·lícula dels germans Coen, tot es desencadena amb una lògica inevitable i alhora absurda dins d'un engranatge narratiu impecable carregat de violència, ironia i fatalitat.»

Nadia Hafid

«Un thriller grotesc o una comèdia negra on tres solituds i un temps fracturat imparteixen una virtuosa lliçó de ritme.»

Jordi Costa

Les pàgines del còmic

Fitxa tècnica

Títol: *La cita*

Autor: Pau Valls

Data de publicació: 15 d'octubre

Número de pàgines: 152 pàgines

ISBN: 978-84-19523-37-2

Format: 17 x 24 cm

Enquadernació: Rústica amb solapes

PVP: 24 €

Contacte

Sofía Machain

Prensa i comunicació d'Editorial Finestres

smachain@fundacionsferrer.com

+34 660 36 17 26

